नखेनगजमेकेनकूर्ममेकेनचाक्षिपत् ॥समुत्पपातचाकाशंततउचैविंहंगमः॥ ३८ ॥सोऽलंबंतीर्थमासाघदेवदक्षानुपागमत् ॥ तेभीताःसमकंपंतत्स्य पक्षानिलाहताः॥३९॥ननोभंज्यादितितदादिव्याःकनकशाखिनः॥ प्रचलांगान्सतान्द्रख्नामनोरथफलद्रुमान्॥ ४०॥ अन्यानतुलस्पांगानुपचकामखेच रः॥ कांचनैराजतैश्रैवफलैंवैंदूर्यशाखिनः॥ सागरांवुपरिक्षिमान्श्राजमानान्महाद्रुमान् ॥ ४१ ॥ तम्वाचखगश्रेष्ठंतत्ररौहिणपादपः ॥ अतिप्रवद्धःसुम हानापतंतंमनोजवं॥४२॥ रौहिणउवाच यैषामममहाशाखाशतयोजनमायता॥एतामास्यायशाखांत्वंखादेमौगजकच्छपौ॥४३॥ततोह्रमंप तगसहस्रसेवितंमहीधरप्रतिमवपुःप्रकंपयन् ॥ खगोत्तमोद्रुतमिपत्यवेगवान्वभंजतामविरलपत्रसंचयां ॥ ४४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणि आस्तीकपर्वणिसौपर्णेऊनित्रंशोऽध्यायः॥२९॥॥ ॥७॥ ॥७॥ सौतिरुवाच स्पष्टमात्रातुपद्धांसागरुडेनबलीयसा॥ अभज्यततरोःशा खाभग्नांचैकामधारयत्॥ १ ॥तांभंकासमहाशाखांस्मयमानोविलोकयन् ॥ अथात्रलंबतोपश्यद्वालिख्यानधोमुखान् ॥ २ ॥ ऋषयोत्यत्रलंबंतेनह न्यामितितातृषीन् ॥ तपोरतान्तंबमानान्ब्रह्मषीनिभवीक्ष्यसः ॥ ३ ॥ हन्यादेतान्संपतंतीशाखेत्यथविचित्यसः ॥ नखैर्द्वतरंवीरः संगृद्धगजकच्छपौ ॥ ४ ॥ सतिह्नाशसंत्रासाद्भिपत्यखगाधिपः॥शाखामास्येनजग्राह्तेषामेवान्ववेक्षया॥५॥अतिदैवंतृतत्तस्यकर्मदृह्वामहर्षयः॥विस्मयोत्कंपरृद्धयानाम चुकुर्महाखगे॥६॥गुरुंभारंसमासाघोडीनएषविहंगमः॥गरुडस्तुखगश्रेष्ठस्तस्मात्यन्नगभोजनः॥७॥ततःश्नैःपर्यपतत्पक्षैःशैलात्रकंपयन्॥एवंसो ऽभ्यपतदेशान्बहून्सगजकच्छपः॥८॥दयार्थवालखिल्यानांनचस्थानमविंदत ॥ सगत्वापर्वतश्रेष्ठंगंधमादनमंजसा ॥ ९ ॥ ददर्शकश्यपंतत्रपितरंतप सिस्थितं॥ददर्शतंपिताचापिदिव्यह्पंविहंगमं॥१०॥तेजोवीर्यवलोपेतंमनोमारुतरंहसं॥शैलश्रंगप्रतीकाशंबह्मदंहिमवोद्यतं॥११॥

स्पृष्टमात्रेति॥ १॥ २ ॥ २ ॥ ४ ॥ अतिदैवंदैवैरिषकर्त्तुमशक्यं॥ ६ ॥ गुरुमिति गुरुशम्दपूर्वाङ्कीक्व्विहायसागतीअस्माडुःआदेरकारश्वपृषोदरादित्वात् गरुडशब्दोनिष्यन्यङ्त्यर्थः ॥ ७ ॥ < || 9 || 9 0 || 9.9 ||</p>

॥५३॥